

ftæder kan være Tilfældet, at Konen arbejder for Andre enten ved Strygning eller Vaskning og derved tjener sig selv Lidt (Suel: Ved Markarbejde!) Ved Markarbejde, ja maasse, men Markarbejde finder meget lidt Sted i Almindelighed (Suel: Dog paa Landet!), ja, maasse i Nærheden af større Byer og paa større Godser (Berntsen: Det finder meget ofte Sted paa Landet!) At gifte Koner gaa paa Markarbejde?, naa, ja, det er muligt (Berntsen: Indsiddersfamilier!). Ja, det kan gjerne være, men saa vil som oftest det, hun fortjener, gaa til Familiens Underhold, og altsaa kan det heller ikke komme i Betragtning. Jeg tror, at det i Reglen vil være meget vanskeligt at føre noget selvstændigt Regnskab for Konens Vedkommende. Jeg tror med andre Ord ikke, at der bliver Noget at lægge hen af, det er Sagen. Jeg tror derimod, at der er mange andre Spørgsmaal, der fortjene at tages under Overveelse, og at vi derfor ikke skulle strengt holde os til det; thi Lovforslaget i og for sig tror jeg ikke vil have videre praktisk Betydning. Jeg mener saaledes, at det, Konen arver, burde være udenfor, det burde hun kunne disponere over. Det var et virkeligt Gode. Jeg mener, at det kunde være meget ønskeligt, om det blev taget under Overveelse, om Manden overhovedet skulde kunne disponere over Noget uden Konens Samtykke (Afbrydelse). Ja, det vilde dog drage visse praktiske Følger efter sig. Jeg kunde endogfaa mene — og jeg erindrer netop, at den høitærede Justitsminister omtalte det, da han besvarede Forespørgslen i 1876 — at det vilde være rigtig, at der ikke krævedes kongelig Konfirmation paa Ugtepagter, og at de i saa Fald rimeligvis vilde blive benyttede efter en stigende Maalestok. Der vilde netop Stedet være, hvor der kunde gøres ikke saa Lidt for at hjælpe Kvinden, at den Formue, som hun medbragte til det fælles Bo, ikke blev ødelagt. Det vilde jeg mene var en Ting, der vilde kunne faae stor praktisk Betydning, om Sligt kunde ske. Endelig tror jeg, at det muligvis ogsaa kunde være værd ved samme Leilighed at tage under Overveelse, om det ikke skulde være vigtigt at give en lettere Afgang til Skilsmisse; thi det er aabenbart, at det er dog det ømme Punkt, at daarlige Mænd ødelægge den Smule, som deres Koner kunne fortjene. Men hvorledes man ved Hjælp af dette Lovforslag skal kunne raade Bod paa denne Ulempe, ser jeg ikke, og jeg tvivler meget om, at det lader sig gjøre. Jeg tror derfor, at der var den Udvei, at en lettere Afgang til Skilsmisse kunde raade Bod derpaa, men maasse kunde i Forbindelse med dette komme en anden Sag, og det var borgerligt Ugtestaf. Det undrer mig, at det ærede Medlem (Bajer), der er saa europæisk demokratisk, ikke har havt Die for denne vigtige Side af Sagen; thi der vil jeg sige er snarere Noget,

hvori det danske Demokrati maa siges at staa tilbage ved ikke at tage denne Sag i sin Haand. Jeg tror, at det har nogen Sammenhæng med dette Forhold. Der er kort sagt mange Forhold, som jeg tror fortjene at tages under Overveelse, saa at jeg for min Part tror, at det ikke vilde være rigtigt, om Thinget uden Videre vedtog dette Forslag med et Par Endringer, thi hvorledes det praktisk vil virke, er ikke let at se, om det overhovedet vil have nogen Betydning. At det Forhold, som Lovforslaget tilsigter at røre ved, er et Forhold, der fortjener at tages under Overveelse, deri er jeg enig med den ærede Forslagsstiller, og forsaavidt er jeg tilfreds med, at Forslaget er kommet frem. At det maasse er stet paa et uheldigt Tidspunkt, er ikke hans Skyld; men at selve det Forhold, som Lovforslaget saa at sige berører med Spidsen af en Finger, trænger til at komme under nøie og omhyggelig Overveelse, tvivler jeg ikke om. Jeg haaber, da vi have saa mange Jurister her i Salen, at de ville finde sig foranledigede til at udtale sig om denne Sag. Det er jo en Materie, som man i forskellige Lande ser særlig egner sig for Juristerne og deres Skarpsindighed, og jeg haaber, at man ogsaa faar Udtalelser at høre fra dem i denne Sal.

Beth: Det var egentlig ikke den Raafaldelse af Jurister, der kom fra det ærede Medlem, der nu satte sig, der bragte mig til at tage Ordet; jeg havde begjæret det, førend det ærede Medlem kom med den Yttring. Jeg kan saa godt forstaa, at den ærede Forslagsstiller fra mange Sider møder Behreidelser for, at han ikke har taget Mere og Andet med i sit Lovforslag, end han har gjort, thi det er jo ganske vist, at dette Lovforslag vedrører den hele omfangsrige Materie om den gifte Kvindes Formuesraadighed, som var Gjenstand for en Forespørgsel fra den ærede Forslagsstiller for nogle Aar tilbage, nemlig den 28de Februar 1876, og man ser jo, naar man hørte det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem, der nu satte sig, at der ogsaa kan bringes andre Ting i Forbindelse med dette Lovforslag, netop saadanne Ting, som henhøre under Formuesraadigheden, saasom, hvad det ærede Medlem nævnte, Afgang til Skilsmisse. Det er ganske vist, at den Anskuelse, at der netop paa det Omraade, som Lovforslaget vedrører, den gifte Kvindes Formuesraadighed, staaar ikke saa Lidt tilbage, at gjøre i mange andre Retninger end just den, som Lovforslaget sigter til; men paa den anden Side tror jeg, at den ærede Forslagsstiller har handlet overmaade klogt og rigtig ved at holde sig tilbage fra at komme ind denne Gang paa Mere end netop paa det, han har gjort. Det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller netop for dette lille Lovforslag har en meget god Chancet for at faae det sat igjennem. Som man maate